

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΡΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Δ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΠΥΡ. Β. ΔΑΜΠΡΟΥ *

7

Χαρτ. 0,23X0,16. Αιώνας XVI (φ. 81)

1 (φ. 2α). Γεροντικὸν ἀνεπίγραφον.

Ἐν τῇ ἀνω ᾠα τοῦ φ. 3α ἡ τοῦ ἐν πνευματικῶς ἐπιτάκτου Ματθαίου. Ἐν δὲ τῇ κάτω ᾠα τοῦ αὐτοῦ φύλλου. Τὸ παρὸν μοι ἐγράψεν ἰδιοχείρως ὁ ἅγιος προηγουμένος καὶ πνευματικὸς πατὴρ κὺρ Διονύσιος ἐν ἔτει μϛλβ' νοεμβρίου α': Κωνσταντῖνος.—Καὶ ἀμέσως κατωτέρω· πανὸν ἑπὶ πρὸς τοὺς ἄλλοις κτήμα ἐμοῦ Κυρίλλου Ἱερομονάχου μετονομασθέντος Λαυριώτου.—Εἶτα δὲ Ἐν δὲ τῷ ἀφῶσ᾽ ἔπει, ἐδωρητάμην τοῦτο χάριν τῷ ἐν Ἱερομονάχοις πατὴρ κὺρ Κυρίλλῳ Μικυλαναῖος ὥστε τοῦ λοιποῦ κτήμα ἐκείνου εἶναι, καὶ ὄνι ἐμοῦ. Ἐν φ. 2α χειρὶ τοῦ ιη' αἰῶνος· καὶ τότε ἦν τοὺς ἄλλοις Ἰωακείμ· Ἱερομονάχου· Λαυριώτου καὶ οὐκ ἔχει τις λάθει· αὐτῶ· εἰ μὴ λάθει τὴν ἄδειαν ἀπ' ἐμοῦ· καὶ τότε λάθει αὐτῶ· εἰ δὲ καὶ ἀποτολήσῃ· τις· καὶ λάθει αὐτῶ· ὡς ἀργῶς ἀνάθημα· ἔστω.

Κοσμομεῖται ὑπὸ 36 καλλιτεχνικωτάτων σηπιογραφημένων εἰκόνων, φερουσῶν τὰς κάτωθι ἐπιγραφάς, γεγραμμένας ἐρυθρᾶς, ὧν αἱ φέρουσαι ἐνταῦθα προηγουμένον ἀστερίσκον εἶνε ὀλοσέλιδοι· 1 (φ. 2β). «Οὗτος ὁ πατὴρ ἐδέετο τοῦ θεοῦ ἀξιοθῆναι τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ μὴ χωρισθῆναι τῆς συνοδίας αὐτοῦ οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι».—2 (φ. 2β). «Ἐνταῦθα ἰδὼν κείμενον τουτονὶ τὸν πτωχόν, οὐ παρείδεν ὥσπερ οἱ ἄλλοι». 3—4 (φ. 2β). «Ἄλλὰ βαστάσας αὐτὸν ἀπῆλθεν».—5 (φ. 4β)* «Οὗτος διδάσκει τὸν ἀδελφὸν καὶ λέγει μετὰ ὑποδείγματος· ἀνθρωπὸς τις εἶχε χωρίον».—6 (φ. 6β). «Οὗτος ὁ γέρον ἐκάθητο ἐν τῇ λαύρᾳ τῶν Πυργίων· ἐλθὼν δὲ προσείτης, ἤκει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ γέρον μὴ ἔχων ἄλλο τι δοῦναι αὐτῷ εἰμὴ ἓνα ἄζτον, ἐξενέγκας δέδωκε τῷ πτωχῷ».—7 (φ. 6β). «Ὁ δὲ κατανογείσ τῇ

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνημένος τομ. ΙΖ' τεύχ. 4 σ. 91

ἐργασίᾳ τοῦ γέροντος, ἐκένωσε τὸ ἑαυτοῦ πηλὸν· εἶπεν λάβε ταῦτα κίβω ἀλλαγῶ οἰκονομοῦμαι.—8 (φ. 7β). «Οὗτος ἦν ἐν κοινοβίῳ προσποιούμενος νηστεύειν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς, κρύφα δ' ἤσθιε· ὄθεν τοῦ νοητοῦ θηρὸς βρώμα ἐν τῇ ἐξόστῳ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ συχοῦρόντος γέγονε εἰς ἐτέρων σωφρονισμόν».—9 (φ. 9β). «Οὗτος πρὸς ευχόμενος γέγονεν ὄλος φῶς ὡς εἰ φλόγα πυρός».—10 (φ. 9β). «θεασάμενος δὲ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ ἔπεσε χαμαὶ τῷ φάβῳ».—11—13 (φ. 11β καὶ 12α). «Ὁ μέγας Ἀντώνιος ἐν ἀκηδίᾳ γενόμενος προσεύχεται».—14 (φ. 13β). «Ὁ ἀββᾶς Γεράσιμος θεραπεύει τὸν λέοντα».—15 (φ. 14β). «Ὁ ἀδελφὸς δεικνύων τὸ μῆμα τὸν λέοντα».—16 (φ. 17β). «Οὗτος ἐπάρχει Στέφανος ὁ Ἰλλούστριος ὁς τῇ; μὲν ἐλεημοσύνης ἐπεμελεῖτο, τὼν δὲ τῆς σαρκὸς παθῶν οὐκ ἀφίστατο· διὸ οἱ μὲν ἄγγελοι ἄνω, οἱ δὲ δαίμονες κάτω ἔλκουσιν».—17 (φ. 20β). «Οὗτος ἦν κηπουρὸς καὶ ἐλεῆμων πάντων· ὕστερον ἔπεσεν εἰς φιλαργυρίαν καὶ ἐσάπη ὁ ποῦς αὐτοῦ».—18 (φ. 20β). «Ἐνταῦθα συναθροίζει τὸν χρυσόν».—19 (φ. 20β). «Ὁ ἰατρὸς καθαίρει τὸν πόδα αὐτοῦ».—20 (φ. 21α). «Ἄγγελος Κυρίου ἰάσατο αὐτόν».—21 (φ. 21α). «Ἰδὼν τοίνυν ὁ ἰατρὸς ἐθαύμασεν».—22 (φ. 23β). «Οὗτοι κατελθόντες εἰς βαθὴν χεῖμαρον, ἐνθα κατίδαν ἀγίους γέροντας, ἄφαντοι γέγονασιν καὶ οὐδὲν εἶδον».—23 (φ. 24β). «Οὗτος παραινεί τὸν ἀδελφὸν τὰ πρὸς Ὀφέλειαν».—24 (φ. 26β). «Ὁ μέγας Ἀρσένιος διδάσκων τοὺς ἀδελφούς».—25 (φ. 28β). «Ὁ μέγας Ἀντώνιος διδάσκει τὸν ἀδελφόν».—26 (φ. 30β). «Οὗτος ὑπὸ τῆς ἀκηδίας ἰσχυρῶς θλίβεται».—27 (φ. 32α). «Ἄνδρον μεταφυτευόμενον ἐκ τόπου εἰς τόπον, οὐ δύναται καρποφορῆσαι».—28 (φ. 31β). «Ὁ ἄσθενής ὢν παραινείται ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ».—29 (φ. 35β). «Ὁ ἄγιος Νεῖλος διδάσκει περὶ ἡσυχίας».—30 (φ. 36β). «Ὁ ἀββᾶς Ὀρέντιος τελευταίων ἑώρα τὴν ἀγγελικὴν παρουσίαν καὶ δεικνύων τοὺς ἀδελφούς».—31 (φ. 38β). «Ἐγένετο ποτὲ συνέδριον ἐν οκίτῃ ἤλθε τοίνυν καὶ ὁ ἀββᾶ Πίπρ καὶ ἐφελήθησαν οἱ ἀδελφοὶ παρ' αὐτοῦ διὰ τοῦ παραδείγματος».—32 (φ. 40β). «Ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος χαριεντιζόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν».—33 (φ. 42β). «Οὗτος μηδὲν ἐργαζόμενος, ἐτρέφετο ὑπὸ τοῦ θεοῦ».—34 (φ. 44β). «Οὗτοι ἐρωτῶντες τὸν γέροντα περὶ μετονοίας».—35 (φ. 46β). «Ὁ ἀββᾶ Μωϋσῆς προσεύχεται ἐν τῷ σπηλαίῳ».—36 (φ. 49β). «Οὗτος προσευχόμενος, ἐλθὼν ὁ δράκων περιεπλάκη αὐτόν».

2 (φ. 50α). «Εἰς ἀγαλμα τοῦ Καιροῦ Πρῶσεδίππου».

Ἴδε Πλανοδείου Ἀνθολογίας ἀρ. 275.

3 (φ. 516). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανείου ἐπισκόπου Ἐύπρου Φυσιολογικὸν παραδειγματικόν».

Ἄρχ. Ἀρξαμεθα λαλῆραι περὶ τοῦ ἵαντος.

Κοσμεῖται ὑπὸ 9 καλλιτεχνικῶν σηπιογραφημένων εἰκόνων, τῶν πλείστον ἀνεπιγράφων. α' (φ. 52α). «Φοῖνιξ».—β' (φ. 53α). Γαῶς.—γ' (φ. 54α) «Ὀφίς».—δ' (φ. 55α). «Ὀφίς καὶ Ἀδάμ».—ε' (φ. 56α). «Ἄνθρωπος ἰχθυῶν ἀποκερτομησάτω τὸν ὄφιν».—στ' (φ. 57α). «Ὀφίς ἐρχόμενος ἐπὶ τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος».—ζ' (φ. 57β). «Χαραδριὸς καὶ ἄνθρωπος νοσῶν».—η' (φ. 59α). «Ἄνδρὸς ὀκίωψ».—θ' (φ. 60α). Πιλαργός.

4 (φ. 61α). «Τῷ εὐσεβεστάτῳ καὶ θεοσεπέτῳ ἑκτελεῖ Καρόλω Ἀρσέντος ὁ Μανουὴλ Φιλῆ Παρὶ ζῳῶν ἰδιότητος ἀρετῶν τρόπον κατὰ βαρβάρων».

*Αρχ. Ὀππικὸς μὲν πάντα γαλῶνται ἑκτελεῖ. Προχωροῦν ποιεῖται λόγον περὶ τῆς ἐμμέτρου συγγραφῆς τοῦ Μανουὴλ Φιλῆ Παρὶ ζῳῶν ἰδιότητος, ἐπιφέρει δὲ τὰ εἴδη. Ἀλλὰ τὰ μὲν τοῦ Ὀππικου καὶ πρὶν τυπωθῆναι, εὐρίσκειτο δὲ πρὸς πολλοὺς τὸ τοῦ Φιλῆ δι' αὐτοῦ καὶ μόνον ὡς λόγους τὸ πρωτότυπον. παρ' ἑμοῦ μὲν τὸ καταπιπταμένον καὶ εἰς πολλὰς διαφραγμῶνας ποταῖς, εἰρῶν ἀνάμυστον ἔχει τῶν φύλλων μεταπιπταμένων καὶ ἐναλλὰξ ἑτεροαμένον καὶ ὡς ἄλλος Παρὶς πρὸς ἀνακρινόμενον, εἰρῶν Μεδεῖας διόμενον. Ἀλλ' οὖν ἔχει τὸ βιβλίον ἀκατεργῶν (ἐκ τοῦ ἀνατιμῶν) καὶ τὰ φύλλα κατὰ τάξιν συνθεῖς τε καὶ ἀρμολογησάμενος, εἰς αὐτὴν προετραπὴν ἀποκατάστασιν ἐπιμελείας ἔχει συναγαγόν. ἔχων ἐντυπῶσαι καὶ ἀπειρώσαι τῇ δεξιᾷ σου ὁ δὲ συνακροαμένου Θεοῦ καὶ ποιοῦντα ὄψιν ἐπισημαῖς τε καὶ χάριτι νομίσαι προσκομίσαι τῷ κράτι σου.

5 (φ. 61β). «Του σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Μελῆ Στίχοι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κύριον Μιχαὴλ περὶ ζῳῶν ἰδιότητος».

*Αρχ. Ἐχρῶν μὲν Ἀδάμ τὸν γενάρχη τὸν μέγαν. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἔπονται τὰ «Περὶ ἀετῶν», «Περὶ φατῶν», «Περὶ τεττίγων», «Περὶ μελισσῶν», «Περὶ ἀργῶν μελισσῶν», «Περὶ λέοντος», «Περὶ λεαίνης», «Περὶ μονοκέρατος», «Περὶ λύκων», «Περὶ ἄρκου», «Περὶ βοῦς», «Περὶ αἰγός», «Περὶ ἔχινου», «Περὶ ἔχινου χερσίου», «Περὶ κροκοδείλου», «Περὶ ὄφεος», «Περὶ ἀραχνῶν», «Περὶ ἔχιος», «Περὶ θελφίνος», «Περὶ κροκοδείλου», «Περὶ σαργοῦ», «Περὶ πολύποδος», «Περὶ κίνης», «Περὶ ναυκράτου», ὅπου μένει κολοβὸν ἐν τῷ στίχῳ τούτῳ τὸν ἔχον αὐσονάργα ναυκράτην.

Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 4 καὶ 5 δι' ἄλλης χειρός.

*Ἐν φ. 1α, μείναντι ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, παρενεγράφη τῷ 1793 ἐπιστολὴ τελείως ἀνορθόγραφος πρὸς τινὰ Στάθην ὑπὸ Παροῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ.

Τὰ φ. 1β, 9α, 18α, 14α, 21β, 23α, 27β, 28α, 29β, 30α, 32β, 38α, 35α, 37β, 38α, 39β, 40α, 41β, 42α, 43β, 41α, 45β, 46α, 48β, 49α, 50β, 51α, 50β, 64β καὶ 81 ἀγραφα.

Στάχσις βυρσίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

8

Χαρτ. 0, 15X0,87. Αἰῶνος XVII (φ. 62).

1 (φ. 1α). Ἱατροσόφιον μετὰ καὶ μαγικῶν συνταγῶν.

*Αρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ κεφ. 1α' . . . τῶν θρημασίας τῷ πέμα' διὸ Χριστῷ ἔπωμεν ὅτι δαιμόνασαι.—κεφ. 1α' «Περὶ ὅταν δοῖη το ἱερατικοῦν εἰς τὰ δάκτυλα τοῦ ἀνθρώπου».—κεφ. 1β' «Περὶ βρέφους οκου να κλέει πολλά τὴν εὐμάραν καὶ νήκτα».— . . . κεφ. ρμε' «Περὶ ἀνθρώπου ὅπου να ωτῆσαι

μα.—κεφ. ρμζ' «Περὶ εἰς ἀνθρώπων ὀπίου να βρωμη ἢ μήτοι του και το βῶμά του».

Μεταξὺ τῶν φ. 8 καὶ 9 ἔχει ἐκπέσει ἐν φύλλον, τὰ δὲ φ. 21α καὶ 22β ἴγραφα.

2 (φ. 29α). Προντολόγιον καὶ σεισμολόγιον.

Προτάσσεται (φ. 26α—28β) «Πίναξ ἕτερος, πέρηχαν τάληπα τοῦ βιβλίου καί κεφαλαῖα ἡγουν τοῦ βροντωλολόγιου καὶ σησμολογίου καὶ τὸν ληπὸν σταθρον ἀποθξαιων». Κεφάλαια λα', ὄν α' «Περὴτην ερμηνήαν τοῦ βροντωλολόγιου». —β' «Περὴ του βροντοσκοπού τὴν ἀπόδιξην». —γ' «Περὴ τας ἐπιρχησας κ'ρηῆρι τω καθ' ἐν στυχισῶν ἡγουν ζῶδιον». —δ' φ. 45α). «Περὴ τὴν ερμηνήαν του πίνακος του οισμολογίου». —«Περὴ τὴν ερμηνήαν τοῦ οισμολογίου ημερας τε και νηκτός. Μέναι κολοβόν ἐν κεφ. θ' «Περὴ τὴν ἐμβολὴν καὶ τὴν ἐκβολὴν του ἡλίου ἐν τας ἰβ ζῶδιοις».

Μετὰ μικρῶν ἐγχρώμων θυρεῶν τῶν ζῶδιων ἐν τῷ γ' κεφαλαίῳ.

Ἐν φ. 25β παρενεγράφησαν τάδε. Νικόλαος Μπέρκας. Εὔρον τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὴν μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν κατὰ τὸ ἔτος 1875. Ν. Πάοκας. Α. Ζεμπόλης. Ἐν φ. 28β. 1821. Σκευαζόουσι 23ε ὑπέγραψεν τοῦ Χρήστου τῆς Παναγίας.

Τὰ φ. 25β, 28β, 40β καὶ 41α ἀρχίθην ἄγραφα.

Στάχως νεωτάτη.

9

Χαρτ. 0,205×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 214).

Νομοκάνων.

Ἀρχεται ἐν φ. 7β «Περὶ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴν καὶ τὰ μηδὲν πιστεύη λόγους τινός χωρὶς νὰ ἔξετάξη . . . ». Προηγείται α' (φ. 1α—6α) Πίναξ ἀκέφαλος ἀπὸ τέλους κεφ. σιη' . . . «αὐτῷ . . . οὕσο . . . ατου εἰοῦ Σιράχ· (τὰ λοιπὰ τιλοφόβρωτο), σιθ' «Αἰτίαι ὅπου κάμνουν οἱ γονεῖς τὰ παιδία αὐτῶν αἰ . . . ἀπὸ τὰ πράγματα αὐτῶν καὶ περὶ υἱοῦ ἂν πανδρευθῆ χωρὶς θέλημα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Ἀρμενόπουλου». . . σκθ' «Εὐχὴ τὴν ὁποῖαν λέγει ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ ἢ ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν». —β' (φ. 6β). «Κεφάλαιον κανονικὸν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινίου πόλεως τοῦ Χρυσσοτόμου πῶς δεῖ συνάγειν τὰ ἐπιτίμια τῶν ἁμαρτανόντων».

Τὰ κεφάλαια τοῦ κειμένου ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸν πίνακα. Τελευταῖα σωζόμενα σοβ' «Περὶ τάξεως πρωτοκαθεδρίας τῶν ἀγνωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ αἱ ἀρχιεπισκοπαὶ ὅπου εὐρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκειμένα τῇ βασιλείδι τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως», σογ. «Περὶ ποιοὶ τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν τὴν σήμερον ἐπίσκοπας» (κολοβόν).

Ὁ κώδιξ ἔχει καὶ παλαιὰν ἀριθμῆσιν σελίδων ἀπὸ 17—254.

Τὰ φ. 12—12Γ ἔσχισμένα κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ.

Στάχως νεωτάτη.

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΖ'

Χαρτ. 0,14 X 0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 152).

1 (φ. 31). «Ὁς καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Καλοῦχτου.

Ἄρχ. Ἦν καὶ πολιτεία ἀνδρῶν δικαίου βούλομαι νὰ διηγηθῶ ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

2 (φ. 73α). «Ἡ ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου ὑπήγαν κάτω εἰς τὸν Ἄδην καὶ εἶδε τοὺς ἀμαρτωλοὺς (ἐκ τοῦ ἀμαρτωλοῦς) πῶς κολάζονται».

Ἄρχ. Τὸν κτερόν ἐκινῶν, ὅπου ἔμελλε νὰ μεταστῆ ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, ἀνέβη εἰς τὸ ἕρος τῶν ἐλαίων διὰ νὰ προσωχηθῆ.

3 (φ. 110α). «Λόγος κτεανουκτικὸς καὶ θαυμάσιος τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Ἀβραάμ λεγόμενον Ἰσοθέσιον αὐτοῦ».

Ἄρχ. Ἔστι δὲ ὡς λέγουσιν εὐλογημένοι χριστιανοὶ οὗτος ὁ ἅγιος καὶ δικαίος Ἀβραάμ εἰς ὅλην τὴν τριῶν ἑκτὸν ἑξαήμεροντα χρόνον.

Τὰ φ. 1, 2, 70 β—72, 107β, 108α καὶ 151 ἀρχήθεν ἀγραφα. Ἐν αὐτοῖς δὲ παρενεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλίου καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐν φ. 1α ἐρυθροῖς ἀμυδροῖς γραμμασιν ἀδιάγνωστον νῦν σημεῖωμα κτήτορος καὶ χειρὶ τοῦ 10^{ου} αἰῶνος, Γεώργιος Δ. Γραλλόπουλος. Ἐν φ. 1β Ἐστὸ τοῦ δελιάριον εἶναι τοῦ Κιρκάκου Νικολάου Μπουτζιτζέπου Ὑδραίου, χειρὶ τοῦ 10^{ου} αἰῶνος. Τοῦ αὐτοῦ κτήτορος σημεῖωμα καὶ ἐν φ. 151α, ὡς καὶ ἐν φ. 150β μετὰ προσθήκης ἐν Ἀγιονόρος καὶ χρονολογίας τῆν Α. Ἰουνίου 1810. Ἐν φ. 2β εἶπυτο δὲ δελχον οἶκι (ἔπυονται δύο λέξεις διαγεγραμμέναι) τῆς Παναγίας ἀμιν 1708. ἀγοῦστου 22, καὶ Ἐστὸ τοῦ βουβουῖον τῆς Παναγίας κατὶν 1707—αυγουστου 22. Ἐν φ. 70α. Το βιβλίον εἶναι τοῦ Κυρίου Δ. Γ. γερανοῦλοπούλου πυροβολητοῦ 11, τάξιως τῆς Βιδλίτας γλαυδοκονδρυκτών. Πάτρις 1811 Ἰουλίου. 17 Ἐν φ. 70β. Κατὶν 1707—ηανουαρίως 25 Ἀποστολὴ τὸ παναγιανητῆρ τζεμεταρεκιρ κτλ. τουρκ^{οῦ}, δι' ἑλληνηκῶν γραμμάτων. Ἐν φ. 71α. Κατὶν—1707—ηορητιως 1. Ἐν φ. τὸ ἐξῆς αἰνιγμα χειρὶ τοῦ 11^{ου} αἰῶνος. Κλίπε ἡσάθων του σιλήτε τῆν ἴμην πόλης ἐπιγε ἐκ τὸν θηρίδων ἡ δε πολῆται ἀνιόθησαν καὶ περιόθησαν τω ποιρι κτικάρσαν. Ἐν φ. 72α «Περὶ τῆς μετταιότητος του ματεου κοσμου» χειρὶ τοῦ 11^{ου} αἰῶνος. Ἐν φ. 101β. 1697 ἀντονακι ἐγιαζαρ. γιανουαρης οἰπηται καὶ ἀντονακη γιαζαρ γενοῦαριος οἰπι:ταστια 1699 καὶ ἀντονακι γιζαρ γενοῦαριως οἰπησαντά. Ἐν φ. 109β. εἶπυτο δὲ δελχον οἶκι του ἁγίου παναγια. Ἐν φ. 151α ἀναστῆσι γιάς τη ὀγιλο μαλῆμ' ὀλά.

Χειρὶ τοῦ Ἰερανοπούλου, ὡς δεικνύει ἡ γραφὴ καὶ τὸ χροῶμα τοῦ μελανοῦ, εἶχεν ἀριθμηθῆ ὁ κῶδιξ κατὰ σελίδας 1—293.

Στάχωςις βυροῖνη μεθ' ἄλλων ἐπιτυλωμάτων.

Ἐν τῷ φ. 331α τῷ συνεσταχυμένῳ τῷ περικαλύμματι 1812: Νοεμβρίου 27: ἐκίνησαν ὁ Ἀναστάσιος Μήτρου Μήτρου ἡμέρᾳ Τετάρτῃ διὰ Βουκουρέστι, καὶ τὸ εἶδος εὐτυχισμένος ἐνοσε Κριστος ὁ θεός.

Ὁ κώδιξ ἔχει ἐπιτίτλα καὶ ἀρχικά γράμματα, ὄν τινα ἐγχρωμα.

Τὰ φ. 1, 30αβ καὶ 331 ἀγραφα.

Στάχους βυροῖνῃ μεθ' ἀπλῶν ἐπιτελωμάτων.

12

Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 34).

1 (φ. 1α). «Μηνὴ Δεκευρίου κδ' Βιος καὶ πολότητα τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας. Ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ».

Ἄρχ. Κατὰ τοὺς γρόνους Διοκλητιανοῦ, τοῦ ἀσβεστότου ἦτον τις κόρη, Ἀναστασία ὀνόματι· ἔφατα τὴν ὄψιν καὶ εὐπρεπέστατος.

2 (φ. 11α). «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολοτρίας».

Γεγραμμένη ἄλλῃ χειρὶ καὶ ἐπὶ διαφόρου χάρτου μένει κολοβή.

Τὸ φ. 10 ἀγραφον.

Στάχους νεωτάτη.

13

Χαρτ. 0,16×0,105. Αἰῶνος XV/III (φ. 175).

Ψ' αλτήριον.

Ἄρχεται ἀκέφαλον (πενή)των· εἴπι γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ (ΙΑ' 32). Τέλος κολοβόν· πρόσχει πρὸς τὴν θέσιν μου ὅτι ἐπαπανέθεν πρό(δρα) (I' MA' 7).

Ἐν φ. 8α ἐν τῇ ψα χειρὶ τοῦ 18' αἰῶνος· Τὸν παντοκράτορα καὶ σεβαστότατον Σακορπον. Ἐν τῇ ψα τοῦ φ. 94α χειρὶ τοῦ 18' αἰῶνος· Δεν κλην παρὰ φηρόν· ὁ Γεώργιος θὰ τὰ δόσι. Ἐν τῇ ψα τοῦ φ. 136α χειρὶ τοῦ 18' αἰῶνος· Χριστός· ἀνίστη. Τὸν παντοκράτορα ἄγιον καθυγοῦμενον Κύριον Κύριον Ἰωσήφ.

Τὰ φ. 172—175 ἐσχισμένα ἀνω κατὰ τὸ ἡμισυ καὶ πλέον.

Στάχους διὰ βύρσης ἐφθαρμένης ἐμπροσθεν, περικαλυπτούσης ξυλίνην πινακίδα τιφώβρωτον.

14

Χαρτ. 0,21×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 250).

Ἰεὺδοδωροθέου Χρονικόν.

Ἄρχ. (ἀκέφ.)· φωτία ἤτις ἀναβε μονάχη τῆς εἰς ἕνα λιθάδι καὶ ἐξίδη ἕνας λίθον ἀπὸ τὰ κλαδία καὶ ἔπερε μετὰ τὸ στόμα του φρόναικ ἑσρά. Ἐν φ. 2α· Βασίλεια Νεμέ

σημειωμένη διὰ χειρὸς τοῦ κ. Γεωργιάννου Ἰωάννου Θεσσαλονικαίου καὶ ὑπάρχει ἐμοῦ. Γεωργιάννου Ἰωάννου. *Questo libro è stato scritto da me Jorgano di Zoane De Sallonica.* Ἄλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ Γεωργιάννου γραφὴ τοῦ κώδικος δὲν εἶνε ἀληθής. Ἐν τῇ κάτω ἴσφ τοῦ φ. 244β. ἔτη 1720 ο ελαγγιστος Δημητριος Ιουνηου ε. Ἐν φ. 250β. Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἐμοῦ Ἰωάννου παπα ἀποστόλου εἰοῦ καὶ οὐδὲν ἀπομένει ἐκτὸς χωρὴς τῆς ἑκτῆς. . . . Ἐν φ. 249β ὡς δοκίμιον κωνδουλίου χειρὸς τοῦ εἰς αἰῶνος μιά αλαπού ἐπιιδὴ γδαν ἐθεοόρησεν δώτρην, ἔτι δ' ἀτελέστερος ἐπαναλαμβάνεται ὁ μῦθος οὗτος ἐν τῇ κάτω ἴσφ τοῦ φ. 35α.

Τὰ φ. 229—230 ἀρχήθεν ἀγραφα.

Στάχαις διὰ ἐλαίων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἀλῶν ἐπιτυπωμάτων.

15

Χαρτ. 0,187×0,134 Αἰῶνος XIX (φ. 147)

1 (φ. 31). «Βίος τοῦ Συναεῖου ἐπισκόπου Κορήνης. Ἐκ τοῦ ιδ' διελίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Νικηφόρου Καλλιέστου τοῦ Ξανθοπούλου».

2 (φ. 62). «Αἱ ἐπιστολαὶ Συναεῖου τοῦ Κυρηναίου μετὰ τῶν σχολίων τοῦ διδασκάλου Νεοφύτου ἱεροδικόνου τοῦ Μελοποννησίου. Ἐκδοθεῖσαι σκουδῆ τε καὶ ἐπιστολαὶ Γρηγορίου ἱεροδικόνου Δημητριέως τοῦ Ἐκωνσταντᾶ καὶ σονδρομῆ ἐν μέρει τῶν ἐντιμοτάτων Κορίων Ἐλευθερίου Μιχαὴλ Ραφανιώτου καὶ Ἀβραμίου Χατζῆ Δημητρίου Ἀμπελακιώτου. Ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Γεωργίου τοῦ Βεντότου. ἀφ' ἡδ'».

Μετὰ τὸ ὄνομα Ἀμπελακιώτου 1808 Ἰουλίου α', δι' ὧν δηλοῦται προφανῶς ὁ χρόνος τῆς γραφῆς τοῦ κώδικος.

Τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Συναεῖου προτάσσονται ἐπιέρως Γρηγορίου ἱεροδικόνου Δημητριέως «Τῷ ἐλλογμωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ δεσπότῃ μου κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Πλαταμῶνος», ἐπιστολὴ «Τοῖς ἐντευξομένοις» καὶ ἐπιγράμματα Δάμπερου Φωτιάδου εἰς τὴν βίβλον.

Ἐν φ. 14β «Παροράματα καὶ ἐπιδιορθώσεις» κατὰ σελίδας καὶ στίχους, ἀναφέρονται δ' εἰς τὸ ἐν τῷ κώδικι ἀντίγραφον.

Ἐν φ. 1β ἀκέφαλος πραγματεία. Ἄρχ. Ἀπὸ τὰ τρία εἶδη τῶν ἐριστῶν ἄλλοι (διαγεγραμμένη ἢ λέξις αὕτη, ἀνωθεν δ' αὐτῆς ἐκεῖνοι) μὲν ἐρασταὶ μὲ τὸ κὲ ἔχουν τὰς πρώτας αἰτίας σαρκικὰς. Ἐν φ. 2α, μείναντι ἀρχήθεν ἀγράφῳ, τάδε κωι' καὶ τότε ξὺν τοῖς ἄλλοις Γιαλῆ Δημητρίου (διαγεγραμμένον τὸ ὄνομα καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀνωθεν χειρὸς νεωτέρου Γρηγ. ἱερ.) Φεβρουαρίου ε'. Τὸ φ. 2β ἀγράφον. Ἐν τοῖς ἀρχήθεν ἀγράφοις φ. 146β καὶ 147α παρενεγράφησα

ῥητὰ ἐκ τῆς Σοφίας Σειράχ. Ἐν φ. 147α. 18.8. Φεβρουαρίου 7 ἡμέρα ε'. Ἐν ἡμίσει παραφύλλῳ, συγκεκολλημένῳ τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς, λεύκανα φαρμανίου ἑλληνιστί.

Στάχως βυροίνῃ μεθ' ὀκλῶν ἐπιτυπωμάτων.

16

Χαρτ. 0,22 X 0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 73).

«Εἰσαγωγή εἰς τὰ ἀριθμητικὰ τοῖς κατὰ τὴν Ἀθωνιάδα ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ἀχρωμένοις συντόμως σχεδιασθεῖσα».

Ἐν τῇ ἀνω φ. ἐκατέρωθεν τῆς ἐπιγραφῆς. αἰξ' κατὰ μῆνα Φεβρουάριον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμέμεθα τῆδε τῆς πραγματείας.

Τὰ φ. 1, 2, 70—73 ἀγραφα.

Στάχως διὰ βύρσης ὑποκιτρίνης μετ' ἐπιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ παραστάσεις ἀγίων.

17

Χαρτ. 0,193 X 0,136 Αἰῶνος XIX (φ. 107).

Ὁμήρου Ἰλιάδος Α—Γ μετὰ σχολίων ὑποσελιδίων

Ἐν φ. 1α προτάσσονται ἄλλη χειρὶ τινα περὶ Ὁμήρου καὶ Χρυσήδου. Ἐκάστης ῥαψωδίας προσηγείται ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς, ἐν δὲ φ. 103α ὁμοίως ἄλλη χειρὶ περὶ Διὸς καὶ Λήδας, Κρόνου καὶ Τιτᾶνος.

Ἐν φ. 1α. 1810 καὶ τότε πρὸς τοῖς ἄλλοις κῆμα (ἔπεται λέξις διαγεγραμμένη) Δημητρίου φου: τη ἕπερ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐγράφη.

Τὰ φ. 1, 103—107 ἀρχῆθεν ἀγραφα. Ἐν φ. 107β παρενεγράφησαν ἄλλη χειρὶ τᾶδε. Τῷ παναγιωτάτῳ θειοτάτῳ σεβασμιωτάτῳ, οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, τῷ ἐκρηγισσιωτάτῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ.

Στάχως διὰ ναστοῦ χάρτου τῶν χρόνων τοῦ κώδικος.

18

Περγ. 0,155 X 0,132. Αἰῶνος XII (φ. 263).

Τετρασάγγελον.

Ἐν φ. 2α ἀρχεται ἀκέφαλος ἡ ὑπόθεσις Ματθαίου διὰ τῶν λέξεων περὶ οὗ ζητεῖς εἰρήκσειν. Ἐπονται «Τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια».

Ἐν φ. 4α τὸ Εὐαγγέλιον Ματθαίου.—Ἐν φ. 73β «Τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια».—Ἐν φ. 74α τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκου.—Ἐν φ. 119β

• Τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια μέχρι τοῦ ιζ', ἀποκεκομμένου τοῦ φύλλου, ἐν φ' ἡ συνέχεια. — Ἐν φ. 121α Ὑπόθεσις τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Μετὰ τὸ τέλος αὐτοῦ ἐν φ. 200β λείπει ἐν φύλλον, ἐν φ' περιείχοντο ἡ ὑπόθεσις καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου. — Ἐν φ. 201 τὸ Εὐαγγέλιον Ἰωάννου.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων καὶ παραγράφων καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ αὐτῶν δι' ἐρυθροῦ χρώματος ἐν τῇ φ. Ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκάστου Εὐαγγελίου ἰδιόρρυθμον πολύχρωμον ἐπίτιτλον. Ἐν φ. 93β ἐν τῇ κάτω φ. ἡ ἐξῆς καὶ εἰς τὸ φ. 94α διήκουσα ἐρυθρὰ μονοκονδυλία Ἁγία Τριάς βωβή τὸν δούλον σου τὸν ἱερὰκοντὰ εὐτελῆ θύτην Λαμινόν. Ἀπὸ φ. 189β ἡ γραφή ἀβροτέρα καὶ μεγαλειτέρα, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, μόνον δ' ἀπὸ τῆς ἐν φ. 201β ἀρχῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου διαγιγνώσκεται ἄλλη χεὶρ. Ἐν φ. 262β, † Ἐτελειώθη δὲ διὰ χειρὸς Θεοδώρου ἀμαρτωλοῦ καὶ τζ. Ἐν φ. 263α ἐρυθρὰ τάδε: Ὁ θεὸς διὰ προσευχῶν τῆς παναγράντου αὐτοῦ μητρὸς τοῦ τριῖου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ θαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἀγίων ἐνδόξων πανουργήμων καὶ εὐαγγελιστῶν Ἀποστόλων Ματθαίου Μάρκου Λουκᾶ καὶ Ἰωάννου φυλάτῃ τῇ εὐταλεῖ θύτη, Κυρίλλῳ ἱερομονάχῳ τῷ ἀναγιγνώσκοντι τὸ Κυριτικὸν βιβλίον τάχει δὲ καὶ ὁ γραφῶν συγκυμῶν καὶ ἀπίστωσ ἀμαρτιῶν πᾶν ἀμαρτωλὸς καὶ εὐτελῆς θύτης τὸ νόημα Λαμινόν.

Κατὰ ταῦτα τὸ τελευταῖον φύλλον ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχικὸν κώδικα, μόνον δὲ παρεμβεβλημένῳ μέρος εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ βιβλιογράφου Θεοδώρου γραφέν εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἀγραφα φ. 1 καὶ 263β παρενεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλλίου, ἐν' οἷς καὶ τόδε (φ. 1β).

† ὅσπερ ξενὴ χερσὶν ἠδοῦν πατρίδα καὶ ἡ θαλαττοῦσι οἶδοι λιμνικῆ [καὶ] τῶ νοσὸν ἔχοντις οἶδοις ἠγοῖαν ὁ . . . (λείπουσι τὰ λοιπά). Ἐν φ. 3α χειρὶ ιδ' αἰῶνος περὶ τῶν λέξεων θάρσος, θάρρος καὶ θράσος καὶ τῇ αὐτῇ χειρὶ «Πυθαγορικά, ἔπη τὰ οὕτως ἐπιγενόμενα».

Εἰς τὰ ξύλα τῆς σταχώσεως εὐρηναται συγκεκολλημένα ἐντυκα φύλλα σλαβικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου. Ἐν τοιοῦτῳ παραφύλλῳ τοῦ τέλους 175ου μηνὶ αὐγούστου τοῦτο τῶ αἰγῶν καὶ ιερῶν τετραβάγγελον ἡπερχῆ κερου τατοικοῦ παπα κακειδρανήτου (:).

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων, περικαλυπτούσης ξυλίνης πινακίδας. Σώζονται καὶ λείψανα θηλυκωτήρων.

Χαρτ. 0,21×0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 332)

1 (φ. 4α). «Ἐρανὸς λέξεων ἐκ τῶν ἀπαξιασῶν βιβλίων συναθροισθῆσα ἐκ τῶν ἐξωθεν φιλοσόφων καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς διδασκάλων».

Ἄρχ. Ἀρχὴ τοῦ ἄλλα μετὰ τοῦ α' ἄκτος ὁ ἀπροκίλατος, οὐ οὐκ ἂν ἄφαιτο.

2 (φ. 287α). «Περὶ τῶν εἰ διφθόγγων».

Ἄρχ. Εἰλως ὁ δούλος καὶ κλίμαται εἰλωτος.

- 3 (φ. 289_α). «Τὸ μ μετὰ τοῦ ο μικροῦ».
- 4 (φ. 289_α). «Τὸ α μετὰ τοῦ ω μεγάλου».
- 5 (φ. 289_β). «Αἱ φωναὶ τῶν ζώων».
- 6 (φ. 290_α). «Λέξεις τοῦ Ψ' πληθίου».
- 7 (φ. 291_α). «Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου τοῦ Μωσέως ε' καὶ ἔτε-
ρα γ'».
- 8 (φ. 297_β). «Λέξεις τοῦ Ἰώβ».
- 9 (φ. 298_β). «Λέξεις τοῦ Τετραβασιλείου».
- 10 (φ. 302_β). «Λέξεις τῆς Πανόρετου».
- 11 (φ. 303_β). «Λέξεις τοῦ Σιράχ».
- 12 (φ. 304_α). «Λέξεις τῶν προφητῶν».
- 13 (φ. 306_β). «Λέξεις Ἰεζακιήλ».
- 14 (φ. 307_α). «Ἐκ τοῦ Ἰερμίου».
- 15 (φ. 307_β). «Λέξεις ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου».
- 16 (φ. 308_β). «Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου».
- 17 (φ. 308_β). «Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου».
- 18 (φ. 309_α). «Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου».
- 19 (φ. 310_β). «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μεγάλου Παύλου».
- 20 (φ. 322) «Ὄνόματα μηνῶν κατ' Αἰγυπτίους καὶ Ῥωμαίους».
- 21 (φ. 323_α). «Ἀπόδειξις ἐναργῆς ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κάκαι νῶν
πνευματομάχοι».
- *Αρχ. Ἦν ἐν τῇ ἐξόμῳ συνέδῳ Ἀδριανὸς πάπας Ῥώμης.
- 22 (φ. 324_β). «Περὶ αἰσθήσεως».
- *Αρχ. Αἰσθησις πνεῦμα νεκρὸν ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα πεμπομένον.
- 23 (φ. 326_α). «Διάφασμα».
- *Αρχ. Ἐγραψαν τὸ διάφασμα οἱ ἰρμηνοῦσαντες τίσσαρες ἄρχοντες.
- 24 (φ. 327_α). «Φρόνησις».
- *Αρχ. Φρονήσιως μὲν ἔργον τὸ στρατηγεῖν.
- 25 (φ. 328_α). «Φόσις».
- *Αρχ. Ὡς φρε εἰπεῖν ἐπὶ ἀνθρώπων.
- 26 (φ. 328_α). «Φωστῆρ ὁ ἥλιος».
- 27 (φ. 329_α). «Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον λογικόν».
- 28 (φ. 329_β). «Τὰ 16 ζώδια ἐν πύφ μηνὶ τὸ καθ' ἐν δέχεται τὸν
ἥλιον».

Τὰ φ. 1—3 καὶ 330—333 ἄγραφα.

Ἐν φ. 333_α παρενεγράφησαν τὰδε. Ἐμετάραχόθη τὸ κερὸν λεξικὸν ἐν τῷ
ζη' ἔτ: ἐν μηνὶ Μαρτίῳ α (εἶτα ἄλλη χειρὶ) παρεμῶ τοῦ ἀμαρτωλοῦ Γερμανοῦ
ἰερομονάχου, ἐπομένων τινῶν ἀφανῶν.

Στάχσις βυρσίνη, περικαλύπτουσα ξυλίνης πινακίδας, μεθ' ἁπλῶν ἐπι-
τυπωμάτων. Σώζονται δύο θηλυκωτέρες, ἐν τῷ λωφίᾳ διατρυπῶσι τὴν τε-
λευταίαν ξυλίνην πινακίδα.

20

Χαρτ. 0,22 X 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 74).

«Κωμῶδιον Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας. Σονταθεῖσα παρ' Ἐπιφανί-
νιου Δημητριάδου ἐκ Νήσου Σκιαθοῦ πρὸς ἱθικὴν διδασκαλίαν
καὶ τέρψιν τῶν ἀναγινωσκόντων».

Μέχρι φ. 40β ἔμμετρος, εἶτα δὲ καταλογάδην.

Κώδιξ αὐτόγραφος τοῦ συγγραφέως μετὰ διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων
ἐνιαχοῦ.

Εἰς τὸ δεύτερον πεζὸν μέρος παρενεύονται τεμάχια ἀρχαίων ποιητῶν,
ἐν δὲ φ. 61β «Ἐπίγραμμα περιέχον τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἐπτὰ σοφῶν» Ἀρχ.

Ἐπὶ σοφῶν ἐρίω κατ' ἕνα πόλιν, εὖνομα φῶνεν.

Τούτου κάτωθεν ἄλλη χειρὶ. Πάντα τὰ ἐν τῷ παροντι εἶναι ἄξια γέλοτος· καὶ
χλιεασμοῦ ἀγαθὰ κακὰ ἔχει γε γε. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς κωμῶδιος ἐν μὲν φ.
72β τέσσαρα ἀρχαῖα ἐπιγράμματα τοῦ Ἐπιφανίου Δημητριάδου καὶ ἡ
ἕξις κατακλείς (φ. 73α). Ποιητῆς.

Ἕμεῖς οἱ θεῖται· τῆς κωμῶδιος
πορεύεσθε εἰς εἰρήνην μετ' εὐχαριστίας·
καὶ συγγνώμην δότε μοι τῆς στιχουργίας,
εἰ τὰ πάντα παρίστη μετὰ παρησίας.

Ἔθος γὰρ ἐστὶ τῆς κωμῶδιος,
καὶ τὰ καλὰ, καὶ τὰ κακὰ θεριερίζειν μετὰ τεχνουργίας,
ἵνα τῶν κακῶν ἀποστρεφόμενοι τὴν ἐλευθερίαν,
ἐπεργήσωμεν τῶν καλῶν τὴν ἐργασίαν.

Ἐν τέλει δὲ (φ. 73β—74α) ἀρχαῖον «Ἐπίγραμμα ἐλεγείον» (ἐκ τοῦ
ἠρωσελεγείον) καὶ ἀνεπίγραφον νεοελληνικὸν ἐπίγραμμα εἰς Σωκράτην, Ξε-
νοφῶντα, Δημοσθένην, Ἰακοκράτην καὶ Ὅμηρον.

Στάχσις ἐκ ναστοῦ χάρτου.

Ἴδε καὶ τοὺς κώδικας 6, 21.

21

Χαρτ. 0,23 X 0,165. Αἰῶνος XVIII—XIX (φ. 75).

Ἐπιφανίου Δημητριάδου Σκιαθοῦ Ἐπιγράμματα,
Ἐπιστολαὶ καὶ σημειώματα ἱστορικά καὶ ἄλλα.

α' (φ. 2α) «Ἐπίγραμμα» εἰς Ῥαφαὴλ Λαρίσης σχεδιαζόμενον καὶ διορθούμενον, καθαρῶς δ' εἶτα γεγραμμένον ἐν φ. 2β—β' (φ. 2β). Σαρίτα ἦτοι συνταγαὶ διάφοροι.—γ' (φ. 3β). Ἐπιστολὴ «Τῷ πανσεβάστω μοι αὐθέντη καὶ δεσπότη Λαρίσης κυρίῳ κυρίῳ Γαβριήλ».—δ' (φ. 4β). «Τῷ πανσεβάστω μοι αὐθέντη καὶ δεσπότη οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Γρηγορίῳ».—ε' (φ. 5α). «Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Βοδενῶν».—ς' (φ. 6β). «Πετράκῃ Ἀντωνίδῃ ὁ Δημητριάδης Ἐπιφάνιος».—ζ' (φ. 7β). «Τῷ σοφολογιωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ . . . (κενόν) Παλαμῷ ὁ Δημητριάδης Ἐπιφάνιος».—η' (φ. 8α). Ἀνεπίγραφος ἐπιστολὴ. Ἄρχ. Τῆν ὑμετέραν παλλόγγυμον κορυφαὴν ἀλλάτῃ πόθῳ κατασπάζομαι καὶ ἀδελφικῶς προσκυνῶ φίλε ἄναρ. ποῖον σε ἔπος φυγεν ἔσχοι ὀδόντων.—θ' (φ. 9α). Ἱστορία τῆς γήσου Σκιαθοῦ. Συμπεριλαμβάνονται ἐν φ. 10β—11α ἀντίγραφα ἀρχαίων ἐπιγραφῶν καὶ ἐν φ. 11β τύπος ἀρχαίου νομίσματος.—ι' (φ. 13β). «Βίος τοῦ συγγραφέως διὰ στίχων Ἰαμβικῶν».—ια' (φ. 16β). Διονυσίῳ τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Σκοπέλῳ Διδασκάλῳ τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς φίλῳ μοι ἀνδρὶ εὐ πράττειν Ἐπίγραμμα.—ιβ' (φ. 17α). Ἐπίγραμμα «Διονύσιος Ἐπιφανίῳ τῷ ἐν τῇ Νήσῳ Χιλιοδρομίῳν Διοικητῇ λογιῳ ἀνδρὶ καὶ πανεράστῳ μοι φίλῳ εὐπράττειν».—ιγ' (φ. 18α). Ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγίου Ζητουρίου, κυρίου κῆρ Δωροθέου καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν. Ἔπεται ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτόν.—ιδ' (φ. 19α). Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος ἐκ Κέου.—ιε' (φ. 22α). Διάφορα ἐπιγράμματα, ἅπερ ἐσύνθεσα κατὰ καιρὸν, συνηθροισμένα ἐνταῦθα. Εἶνε δὲ 1) «Ἰαμβικὸν ὡς [ι]κό τοῦ Καμπαναρίου τῆς Μητροπόλεως Τυργοβίτου», 2) «Πολιτικόν», 3) «Ἰαμβικόν», 4) «Ἰαμβικόν» εἰς Ἰωάννην Βελέτταν. 5) «Ἐτερον» εἰς τὸν αὐτόν. Ἔπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 6) «Ἰαμβικόν» εἰς Εὐστάθιον [Νικολαΐδην] τὸν ἐκ Δράκτας, 7) «Ἐτερον» εἰς τὸν αὐτόν. Ἔπονται ἀναγραμματισμοὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 8) «Ἡρωϊκόν» Ἰωάννη Καλλιμάχῃ. Ἔπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. 9) «Ἡρωελεγείον» Ἀλεξάνδρῳ [Μουρούζη]. Ἴδε καὶ φ. 34β, 10) «Ἰαμβικός» εἰς τὸν αὐτόν. Ἴδε καὶ φ. 35α. 11) «Ἡρωϊκοὶ στίχοι» Νικολάῳ Καμαράση. Ἔπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος Νικόλαος. 12) «Στίχος Ἰαμβικός ἐκ τοῦ προχείρου συντεθεὶς δι' ὅλων ποδῶν ἰαμβῶν», 13) «Ἡρωελεγείον εἰς Ἀντώνιον. Ἔπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, 14) «Καρκινικός», 15) Ἀνεπίγραφον εἰς Ἀνθιμον Ἱεροσολύμων, 16) «Ἡρωϊκός» εἰς Δοσίθεον Μολδαβίας, 17) «Ἰαμβικός» εἰς τὸν αὐτόν, 18) «Καρκινικός», 19) «Ἐτέρος καρκινικός τρίγωνος», ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. ιθ καὶ κγ. 20) «Ἡρωϊκόν» εἰς Ῥαφαὴλ Λαρίσης. 21) «Ἰαμβικὸν εἰς Δαρμασκηνόν» 22) «Ἡρωϊκόν» εἰς Γερβάσιον. 23) «Ἰαμβικόν» εἰς τὸν αὐτόν. Ἔπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, 24) «Ἡρωϊκόν, εἰς Γαβριήλ, τὸν ὑδρίας πιθῶ. 25) «Ἰαμβικοὶ στίχοι» εἰς πρίγκιπα Ζαφείρην Πογωνάτον, 26) «Ἐτερον» εἰς τὸν αὐτόν. 27) «Καρκινικόν». 28) «Ἰαμβικόν» εἰς Χαράλαμῃν. 29), «Ἐτερον» εἰς τὸν αὐτόν, 30) «Ἐτερον» εἰς τὸν αὐτόν, 31) «Ἡρωϊκόν» εἰς Ἀνθιμον ἐκ Σκοπέλου τὸν ἐν Σηροποτάμῳ, 32) «Ἰαμβικόν» εἰς Δουκάκην. 33) «Ἐτερον» εἰς τὴν ξενίσει αὐτοῦ ὑπὸ Δουκάκην, 34) «Ἰαμβικόν» εἰς Ἰωακείμ. 35) «Ἰαμβικόν» εἰς τὸ αὐτοῦ μοναστήριον

τοῦ Γρηγορίου», 33) «Εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Σημόπετρας». — 37) «Ἐτερον» εἰς τὸ αὐτὸ», 38) «Εἰς τὴν ἁγίαν Ἄναν» τὴν σκήτην τοῦ Ἁγίου ὄρους», 39) «Εἰς Καρυκαλύβιν τὸ ἐν Ἁγίῳ ὄρει. 40) «Ἡρωελεγεῖον εἰς τὸν ἅγιον Εὐστάθιον». 41) «Εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ὁσίου Δαβὶδ τοῦ νέου», 42) «Ἡρωελεγεῖον εἰς τὸν ἅγιον τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, 43) «Ἡρωελεγεῖον τοῦ Ραφαήλ». 44) «Ἐτέρου τινός», 45) «Ἡμέτεροι καρκινικοί», 46) «Ἡμέτεροι ἀναγραμματισμοί», 47) «Ἀλλότριον», 48) «Τοῦ κῦρ Εὐ..... θου», 49) «Ἐτερον», εἰς Ἀγγελίαν», 50) «Τοῦ Ραφαήλ», 51) «Ἐτερον». — ιστ (φ. 30). «Τῷ ἐλαμπροτάτῳ καὶ περιβλέπτῳ πεῖραδέ, Διεμνηνεῖ τοῦ ἀνακτορικοῦ στόλου κυρίῳ Ἰωάννῃ Καλλιμάχῳ, τῷ πανσεβάστῳ μοι αὐθέντῳ». — ις (φ. 31β). «Ἡρωικόν» ἐπίγραμμα εἰς Ἰωάννην Καλλιμαχῆν». — ιη (φ. 31β). «Ἰαμβικόν» εἰς τὸν αὐτόν. «Ἐπεται ἀναγραμματισμὸς τοῦ ὀνόματός αὐτοῦ. — ιθ (φ. 32α). «Τρίγωνον καρκινικόν», Ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὸ ἐπίγραμμα 19 καὶ κατωτέρω ἀρ. χγ. — κ (φ. 33α). «Ἡρὸς τὸν ὑψηλότατον, σοφώτατον τε καὶ μεγαλοπρεπέστατον αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Ἀλέξανδρον Κωνσταντίνου Μουρούζην δεσβόδα». — κα (φ. 34β). «Ἐπίγραμμα ἠρωελεγεῖον» εἰς τὸν αὐτόν. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἐπίγραμμα θ. — κβ (φ. 35α) «Ἰαμβικόν εἰς τὸν αὐτόν». Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἐπίγραμμα 8. — κγ (φ. 35α). «Τρίγωνον καρκινικόν». Ἴδε καὶ ἀνωτέρω τὸ ἐπίγραμμα 19 καὶ ἀρ. κγ'. — κδ' (φ. 35β). «Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἰαμβικόν». — κε' (φ. 35β). «ἄλλως». — κς' (φ. 35β). «Ἡρωελεγεῖον». — κθ' (φ. 36) «Ἐμόν» ἐπίγραμμα. — κη' (φ. 36α). «Εἰς ψύλλαν». Ἐπίγραμμα. — κθ' (φ. 36α). Ἀνεπίγραφον ἐπίγραμμα εἰς Γεώργιον Καλλιγᾶν. — λ' (φ. 36α). Ἐτερον ἀνεπίγραφον ἐπίγραμμα. — λα' (φ. 36β). Ἐπίγραμμα εἰς Ἐπιφάνιον Δημητριάδην. — λβ' (φ. 37α). «Ἐπιφάνιος Νικόλαῳ εὐ πράττειν» ἐπιστολή. — λγ' (φ. 40α) «Ἐγκώμιον πανηγυρικόν εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. Εἰ ταῖς τῶν ἀγγέλων ἐντὴν γρησασθαι γλώττιαις Τελ. Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ θεὸς τὸν ὑψηλότατον. καὶ θεοσεδέστατον ἡμῶν αὐθέντην κύριον κύριον Ἰωάννην Ἀλέξανδρον Κωνσταντίνου Μουρούζην δεσβόδα, καὶ φύλαττε αὐτόν εἰς πολλὰ ἔτη. — λδ' (φ. 41β). Ἐγκώμιον πανηγυρικόν εἰς τὴν ἁγίαν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. Τοῖς τῆ πρώται τοῦ γενάρχου ἐν σάβτει καὶ σατῆ θανάτου συζηκτίλασιν ἡμῶν. Τελ. Πολυχρόνιον ποιῆσαι κύριος ὁ θεὸς τὸν πανιρώτατον καὶ θεοπρόδότητον μητροπολίτην πάσης Οὐγγροβλαχίας κύριον κύριον Δοσίθεον, ἡμῶν δὲ αὐθέντην καὶ Δεσπότην, Κύριε φύλαττε αὐτόν εἰς πολλὰ ἔτη. — λς' (φ. 42α). «Μιχαήλῳ Μανουήλῳ ὁ Δημητριάδης Ἐπιφάνιος» ἐπιστολή. — λς' (φ. 43α). «Ἐπιφάνιος Δημητριάδης Μιχαήλῳ Παγκάλλῳ» ἐπιστολή. — λς' (φ. 44α). «Διάφοροι ἐπιστολαὶ κατὰ καιρὸν συντεθεῖσαι παρ' ἐμοῦ, ἐνταῦθα συνηθροισμέναι». Εἶτε δε αὐταὶ 1) Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Πρώην μὲν, ὡ θεοπέσια μοι κόρυφῃ, τὰ μέγα Βίρωνης ὡς εἶχε καλῶς ἐν βραχεῖ ἐσημείωσα. 2) «Ἐτέρα ἐπιστολή». 3) «Ἐτέρα ἐπιστολή». 4) «Ἐτέρα ἐπιστολή». — 5) «Ἐτέρα ἐπιστολή». 6) «Τῷ ἄλλοτρίῳ ἐν Ἱεροδιακόνους κῦρ Διονυσίῳ διδασκάλῳ ἐν τῇ Νήσῳ Σκοπέλῳ εὐπράττειν». — 7) «Νικόλαῳ τῷ τῆς Μήσου Σκοπέλου νοταρίῳ φίλῳ μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 8) «Ἰωάννῃ τῷ πρώην Νοταρίῳ τῆς Νήσου Σκοπέλου φίλῳ μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 9) «Τῷ λογιωτάτῳ κυρίῳ Γεωρ-

φιλο Διοικητῆ τῆς Νήσου Σκιαθοῦ φίλω μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 10) «Ἐπιφάνιος Δυσαγόρα» 11) «Ἐπιφάνιος Ἰωάννη φίλω μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 12) «Ἐπιφάνιος Νικολάω εὐπράττειν» 12) «Στέφανος Μελετίω» 13) «Στέφανος Γρηγορίω» 14) «Τῷ αὐτῷ». 15) «Τῷ αὐτῷ». 16) «Στέφανος Ναούμ». 17) «Τῷ αὐτῷ». 18) Ἐμμανουὴλ τῷ ἔλλογιμωτάτῳ Γραμματικῷ παναρισίῳ μοι φίλω εὐπράττειν». 19) «Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ περιβλέπτῳ πεῖζαδῆ Παναγιωτάκῃ ἀδθέντῃ ἡμῶν τὴν ἐδαφιαίαν προσκύνησιν». 20) «Τῷ πανσεβάστῳ μοι δεσπότῃ». 21) «Τῷ παναριστῳ μοι ἀνδρὶ κυρίῳ Ἐμμανουὴλ». 22) «Τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ συνόλῳ τὴν ἐκ' ἐδάφους δουλικὴν προσκύνησιν». 23) «Ἀναγνώστη φίλω μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». — λη' (φ. 56β). Ἀνεπίγραφον ἀγτίγραφον τῶν κειμένων Ἐλένην στίχων Ἰωάννου Γζέτζη. Ἀρχ. Ἦν ἡ γυνὴ περικαλλὴς εὐφροσύνη, εὐχρονωτάτη. — λθ' (φ. 56β). «Γερβασίω» ἐπίγραμμα. — μ' (φ. 57α). «Ἐγκώμιον εἰς τὴν γέννησιν τῆς Θεοτόκου» Ἀρχ. Σήμερον ἀπέταλαν ἡ λαμπρὰ καὶ χρυσαυτὴς στεφανία. — μα' (φ. 57β) Ἐπιστολαί. Εἶνε δὲ 1) «Δημητρίῳ ταξιάρχῳ». 2) «Τῷ πανσεβάστῳ μοι ὀγίῳ γέροντι, καὶ προσκυνητῷ μοι δεσπότῃ». 3) «Μικαρίῳ διδασκάλῳ». 4) Νικολάω Κοσαβέτῃ τῷ σοφωτάτῳ καὶ πανεράσιῳ μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 4) «Νικολάω Κοσαβέτῃ τῷ σοφωτάτῳ καὶ πανερασιμῷ μοι ἀνδρὶ εὐπράττειν». 5) «Ἀπάντησις πρὸς ψεκτικὸν χαρακτήρα». 6) «Νικολάω μοι τῷ πανεράστῳ καὶ πανελλογίμῳ ἀνδρὶ Χριστὸς ἀνέστη, τὸ φαιδρὸν καὶ χαριέστατον πρόσρημα». 7) Εὐσπειθίῳ μοι τῷ παναριστῳ καὶ ἀξιαγίστῳ εὐπράττειν». 8) «Ἀναγνώστη Νοταρίῳ Σκοπέλου τῷ μυριοποθίτῳ μοι φίλω εὐπράττειν». — μβ' (φ. 62α). «Τίνας ἂν εἶποι λόγους κατα πενίας ὁ πενίᾳ τρυχόμενος». Ἀρχ. Κακῶς μεγίστη, ὡ ἀνδρες ἐμπεπολιταί, συνήτηρα. Μετὰ πολλῶν διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων. — μγ' (φ. 66α). Ἐπιστολαί. Εἶνε δὲ αὗται. 1) «Νικολάω ἀρχ. Σουλουτζιάρ. Πανελλογίμῳ ἀνδρὶ εὐδοκίμειν». 2) «Νικολάω ἀνδρὶ σοφωτάτῳ καὶ φίλω μοι πανεράστῳ εὐδαιμονεῖν». 3) «Τὴν ἡμετέραν θεοπρόβλητον Πανιερότητα ὑποκλινωῶς προσκυνῶ μεθ' ὄσης κλειῆς εὐλαβείας ἀσπαζόμενος τὴν πανσεβάστον μοι αὐτῆς δεξιάν». 4) «Τῷ πανσεβάστῳ μοι ἀδθέντῃ τῷ δεσπότῃ ἀγίῳ Λαρίσσης κυρίῳ μοι κυρίῳ Γραφῆλ τῷ μεθ' ὄσης εὐλαβείας ἐδαφιαίαν προσκύνησιν σὺν τῷ ἀσπασμῷ τῆς πανιέρου αὐτῆς δεξιᾶς». — μδ' (φ. 69α). «Ἀποφθέγματα Ἐπιφανίου Σκιαθοῦ». Ἀρχ. Ἐχε τι τερπνὸν καὶ τὸ τὰ λυπηρὰ ἐπίστασθαι βρῶτως ὑπεκκεῖν. — με' (φ. 70α). «Ἀπὸ παντός ἐναντίου καὶ λυπηροῦ συναντήματος» Ἀρχ. Ἐμελεν ἄρα καὶ μαθητὴν ἀγνώμονα γενέσθαι. — μζ' (φ. 70β). «Ἐπίγραμμα πρὸς τὸν ἄγιον Δημητριάδος κύριον Ἀθανάσιον, εἰς ἀναγματισμὸν, καὶ καὶ καρκινισμὸν τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος». — μζ' (71α). Ἐπιστολαί. Εἶνε δὲ αὗται. 1) «Ἐπιφάνιος Νικολάω ἀνδρὶ ἔλλογιμῳ εὐπράττειν». 2) «Τὴν φιλιότην μοι αὐτῆς λογιότητα πατρικῶς εὐχόμενος ἐν ἁγίῳ Πνεύματι κατασπάζομαι». 3) «Σεβασμιοσοφολογιώτατε διδάσκαλε τὴν μετ' εὐλαβείας αὐτῆ ἀπονέμῳ προσκύνησιν». — μη' (φ. 72β). Ἐπιγράμματα. Εἶνε δὲ τάδε. 1) «Ἰαμβικοὶ εἰς τὸ καράβι τοῦ κύρ Ἰωάννου Πετζίδη». 2) «Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου Τύχονος». 3) «Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν κατοθην ἁγίων». 4) Ἀνεπίγραφον εἰς τὸν ἐν Ὑδρα ναὸν τοῦ Σωτῆρος τοῦ Ἰωάννου Οἰκονόμου. 5) Εἰς τὸν τάφον τοῦ Ὑδραίου Σταματίου Γιονίδου. — μθ' (φ.

73a). «Νικηφόρος τῷ σοφολογιώτατῳ διδασκάλῳ τὴν μετ' εὐλαβείας προσκύνησιν». — ν' (ρ. 73β). Τύπος καὶ περιγραφή τῶν νομισμάτων τῶν Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων Ὁθωνος καὶ Περσένιου Νίγηρος. — να' (φ. 74). «Εἰς θέρημν δοκιμώτατον· συντάγη. — νβ' (φ. 74a). Χρησιμοὶ Σιβύλλης καὶ Ἀπόλλωνος περὶ θεότητος.

Ἐν τῷ φ. 31 μέναντι ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, παρενεγράφησαν τινες συνταγῆ, ἐν δὲ φ. 32β χειρὶ νεωτέρῳ παρενεγράφησαν τρία ἐπιγράμματα α') «Ἐλεγείον», β') «Καρικικόν» καὶ γ') «Ἰαμβικόν». Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ προσκεκολλημένῳ τῷ περικαλύμματι καὶ ἐν φ. 1a-β καὶ φ. 74a—75a σημεῖωματα χρηματικῶν δοσοληψιῶν καὶ ἄλλα τινά.

Τὰ φ. 20, 21, 37β, 38 καὶ 39 ἀγραφα.

Στάχσις διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

Ἦε καὶ τοὺς κώδικας 6, 20, 21, 22.

22

Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVIII—XIX (φ. 65).

[Ἐπιφανίου Δημητριάδου τοῦ Σκιαθίου] «Διάλογος Ὀλομπιάδος καὶ Διογένους».

Γέγραπται καταλογάδην. Παρεξίσχονται δὲ καὶ ἄλλα πρόσωπα, οἷον: Πύρρων, Ζωροάστρης, Δοκησίσοφος, Χωργιανός.

Εἶνε αὐτόγραφον τοῦ συγγραφέως, ὡς ἐξάγεται ἐκ παραβολῆς τῆς γραφῆς πρὸς τὴν τῶν κώδικων 20 καὶ 21.

Τὰ φ. 1, 3 καὶ 65 ἀρχῆθεν ἀγραφα.

Ἐν φ. 1a παρενεγράφη ἐπιγράμμα, διὰ διασβεσμίτων ἀποκατασταθὲν ὡς ἐξῆς:

Εἴγ' ἂν ἐπιγραφῆς, ὃ τὴν βίβλον ἦν ἀνάλιστος
σχολῆς ἂν τέρψιν, ἤδη παρεφασίην.

Ἐν φ. 65i παρενεγράφησαν τῇ αὐτῇ χειρὶ τάδε:

Ἦλθεν ὁ Ἰωάννης Ἐπιφανίου Μαΐου 6
 » ὁ Νικόλαος ἡμέρι δ' Μαΐου 13
 » ὁ Ἰωάννης Μαντζέρικας » 16
 » Μαθῆς τοῦ Κωνσταντῆ » 23
 » ὁ Φραγκούλης Κωνσταντῆ » 24.

Στάχσις ἐκ χονδροῦ χάρτου, ἀποτελουμένου ἑκατέρωθεν ἐκ δύο φύλλων, ὧν τὸ ἐσώτερον, διαφανοῦς ὄντος τοῦ ἐξώθεν ἐπικαλύμματος, διαγιγνώσκεται περιέχον ἰταλικὴν διασάφησιν φόρτου πλοίου.

Ἦε καὶ τοὺς κώδικας 6, 20, 21.

(*Ἐπταὶ συνέχεια)